



ตะคร้อ

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Schleichera oleosa* (Lour.) Merr.

วงศ์ : SAPINDACEAE

ลำต้น :

ความสูงของต้นประมาณ 15-25 เมตร แตกกิ่งก้านต่ำ เรือนยอดมีลักษณะเป็นทรงพุ่มแผ่กว้าง กิ่งก้านมักคดงอ ลำต้นเป็นปุ่มปมและพองพอง เปลือกลำต้นเป็นสีน้ำตาลแดง หรือเป็นสีน้ำตาลเทา เปลือกแตกเป็นสะเก็ดหนา



ใบ :

เป็นใบประกอบแบบขนนก ปลายใบออกเป็นคู่ออกเรียงเวียนสลับ เป็นกลุ่มตามปลายกิ่ง ใบย่อยติดเรียงตรงข้ามหรือเยื้องกันเล็กน้อย โดยใบคู่ปลายสุดของช่อใบจะมีขนาดใหญ่และยาวที่สุด ใบย่อยเป็นรูปรี หรือรูปรีขอบขนาน ปลายใบมนหรือหยัก มีหางสั้นๆ หรือตั้งสั้นๆ โคนใบมนหรือสอบและมักเบี้ยว ส่วนขอบใบเรียบเป็นคลื่น แผ่นใบค่อนข้างหนาเรียบและเป็นคลื่นเล็กน้อย มองเห็นเส้นใบได้ชัดเจน ปลายเส้นจรดกันก่อนถึงขอบใบ ก้านใบย่อยจะสั้นมาก โดยใบอ่อนมีขนเล็กน้อยตามเส้นใบ

ดอก :

ออกดอกเป็นช่อปลายยอดหรือตามซอกใบ และช่อดอกมีลักษณะเป็นพวงแบบหางกระรอกห้อยลง ดอกย่อยมีขนาดเล็กเป็นสีขาวหรือสีเหลืองอ่อน ๆ กลีบเลี้ยงหรือกลีบรวมมีขนาดเล็กมาก โดยจะออกดอกในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนเมษายน



ผล :

ลักษณะของผลเป็นรูปทรงกลม มีขนาดประมาณ 2-3 เซนติเมตร ปลายผลเป็นจะงอยแหลมและแข็ง เปลือกผลหนาค่อนข้างหนา ผิวผลเกลี้ยงเป็นสีเขียวอมน้ำตาลหรือเป็นสีน้ำตาล

เมล็ด :

ภายในผลมีเมล็ด 1-2 เมล็ด มีเนื้อหุ้มเมล็ดใสสีเหลือง ลักษณะฉ่ำน้ำ และมีรสเปรี้ยว โดยจะออกผลในช่วงเดือนมีนาคมถึงเดือนกรกฎาคม



สรรพคุณ :

- เป็นยาแก้กษัย ยาระบาย ยาสมานท้อง
- รักษาอาการคัน สิว แผลไหม้ได้
- ช่วยรักษาอาการปวดประจำเดือน

ประโยชน์ :

- ผลรับประทานได้
- เปลือกต้นใช้สกัดทำเป็นสีย้อม
- เนื้อไม้นำมาใช้ในงานอุตสาหกรรมไม้ทั่วไป
- ปลูกเป็นไม้ให้ร่มเงา

ชื่ออื่น :

กาซ้อง คอส้ม เคาะ ค้อ เคาะจ๊ก มะเคาะ มะจ๊ก มะโจ๊ก ตะคร้อไข่ ชะอู่เสก กาซ้อ คู้ย ปั้นร้ว ปั้นโรง บักค้อ ตะค้อ หมากค้อ

มีเขตการกระจายพันธุ์อยู่ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันตกเฉียงใต้ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย ในต่างประเทศสามารถพบได้ที่ประเทศอินเดีย ศรีลังกา ภูมิภาคอินโดจีนและอินโดนีเซีย โดยสามารถพบได้ตามป่าผลัดใบ ป่าดิบเขา และตามป่าเบญจพรรณทั่วไป ที่ระดับความสูงถึง 1,200 เมตร



อ้างอิง :

- <https://medthai.com/ตะคร้อ>
- <https://www.rajavithi.go.th/rj/?p=3889>